

Advent 4. Vasárnapja B

Ezt mondja az Úr: veled voltam minden vállalkozásodban, és minden ellenségedet megsemmisítettem előtted. (2 Sám 7,9.11)

Olvasmány

2. Sámuel 7,1-5.8b-12.14a.16

Amikor Dávid király már a házában lakott, és az Úr nyugalmat adott neki körülötte minden ellenségétől, a király így szólt Nátán prófétához: "Nézd, magam cédrusfából készült házában lakom, az Úr ládája meg sátorban lakik."

Erre Nátán ezt mondta a királynak: "Tedd meg mindazt, ami szándékozol, mert veled van az Úr."

Még azon az éjszakán történt, hogy az Úr szótartot intézett Nátánhoz: "Menj és mondd meg szolgámnak, Dávidnak: 'Ezt mondja az Úr: Te akarsz nekem házat építeni lakóhelyemül? Elhoztalak a legelőről, a juhok mellől, hogy népem, Izrael fejedelme légy. Veled voltam minden vállalkozásodban, és minden ellenségedet megsemmisítettem előtted. Nagy nevet szereztem neked, olyat, mint a föld nagyjaié. Népemnek, Izraelnek is meghatároztam egy helyet, és oda telepítettem. Ezen a helyen lakik majd, és nem fogják többé háborgatni. A gonoszok sem szorongatják, mint kezdetben, attól a naptól fogva, hogy bírakat rendeltem népem, Izrael fölé. Megszabadítalak minden ellenségétől. Azt is közli veled az Úr, hogy fölépíti (uralkodó)-házadat.

Ha aztán napjaid betelnek és megtérsz atyáidhoz, fölemelem magvadból származó utódodat, és megszilárdítom királyságát. Az ő atyja leszek, ő meg a fiam lesz.

Házad és királyságod örökre fennmarad szíнем előtt, trónod mindörökké szilárd marad."

Szentlecke

Rómaiakhoz 16,25–27

Testvéreim! Istennek hatalmában áll megerősíteni benneteket evangéliumomban, a Jézus Krisztusról szóló tanításban, annak a titoknak kinyilvánításában, amelyre ősidők óta csend borult, de amelyet most az örök Isten parancsára a próféták írásai kinyilatkoztattak, és minden nemzet előtt ismertté tettek, hogy így a hit befogadására eljussanak.

Neki, az egyedül bölcs Istennek legyen dicsőség Jézus Krisztus által örökkön-örökké! Amen.

Abban az időben: Isten elküldte Gábor angyalt Galilea Názáret nevű városába egy szűzhez, aki jegyese volt egy férfinak, a Dávid házából való Józsefnek. A szűz neve Mária volt. Az angyal belépett hozzá, és így szólt: "Üdvöz légy, kegyelemmel teljes! Az Úr veled van! Áldottabb vagy te minden asszonynál!" Ennek hallatára Mária zavarba jött és gondolkodóba esett, hogy miféle köszöntés ez. Az angyal azonban folytatta: "Ne félj, Mária! Hisz kegyelmet találtál Istennél! Mert íme, gyermeket fogansz méhedben és fiút szülsz, s Jézusnak fogod őt nevezni! Nagy lesz ő: a Magasságbeli Fiának fogják hívni. Az Úristen neki adja atyjának, Dávidnak trónját. Uralkodni fog Jákob házán mindörökké, és uralmának soha nem lesz vége!"

Mária ekkor megkérdezte az angyalt: "Hogyan történhet meg ez, amikor én férfit nem ismerek?" Az angyal ezt válaszolta neki: "A Szentlélek száll le rád, és a Magasságbeli ereje borít be árnyékával. Ezért szent lesz az, ki tőled születik: Isten Fiának fogják őt hívni. Lásd, rokonod, Erzsébet is gyermeket fogant öregségében, sőt, már a hatodik hónapban van, bár magtalanak tartják az emberek. Istennél semmi sem lehetetlen." Erre Mária így szólt: "Íme, az Úr szolgálóleánya: történjék velem szavaid szerint!" Ezután az angyal eltávozott.

Elmélkedés

Csaknem elképzelhetetlen számunkra, hogy a megtestesülést, ezt az emberiség szempontjából alapvető és legfontosabb eseményt ilyen egyszerűen, csendesen és szerényen jelentettük be, egy ugyanilyen nőnek, aki csak jóval később mesélt erről a fiatal, épülőfélben lévő Egyháznak. Gyakran eltévelyedünk, amikor azt keressük az evangélium híradásában, amit ott biztosan nem találunk: nevezetesen konkrét és naturális részleteket az isteni hírnök Máriánál tett látogatásáról. Egészen más fajta kijelentések azok, amelyeket a szövegből kiolvashatunk: Mária Isten nagy kiválasztottjainak sorában áll (mint Ábrahám, Mózes, Dávid), mégis felülmúlja mindegyiküket, mert benne végérvényes és felülmúlhatatlan Isten üdvösségterve. Benne valóra válik Isten ígérete, amelyet Dávid királyon keresztül minden hűtlen embernek tett, és véglegesen beteljesedik Jézusban, Dávid fiában. Ezért köszönti az angyal is Máriát olyan asszonyként, akiben Isten kegyelme különlegesen megtapasztalható. Amit Jézusról mond neki sokkal több, mint amit Zakariásnak mondtak Jánosról. A neve (Jézus) és titulusa (a Magasságbeli Fia) az időtlen idők óta várt Messiásként jelölik meg, akinek uralma soha nem ér véget Izrael és minden nép fölött. A jelenet légkörét egyrészt ijedség és bizonytalanság hatja át (Hogyan történik mindez ...), másrészt hit és bizalom, amikor Mária beleegyezését adja, hogy Isten akarata beteljesedjék rajta.

Mária "igen"-je az emberi-isteni történelem fordulópontja. Istennek nincs szüksége nagy látványosságra, emberi erőforrásokra. De feltétlenül igényli az ember "igenjét", akit a feladatra kiválasztott. Mária kimondott igenje tette lehetővé, hogy Isten Fia emberré legyen, hogy köztünk lakhassék és felkínálhassa minden embernek az üdvösséget. Ezzel az Isten és ember közötti történelem egy olyan lényeges eleme fejeződik ki, amelyet túl gyakran elfelejtünk: a partner hozzájárulása nélkül eszköztelenül magára marad az emberi-isteni szövetségben Isten, aki mindenható és Úr minden lehetetlenség fölött. Isten, aki megadta az embernek a döntés szabadságát, tiszteletben tartja e döntés következményeit. Nem akar és nem tud szembehelyezkedni az ember vele szemben kimondott "nem"-ével.

Ha közelebb akarunk kerülni Isten titkához, akkor alapvetően meg kell változtatnunk a hatalomról és nagyságról alkotott elképzelésüket: át kell alakítanunk gondolkodásunkat, hogy felismerjük Isten valódi hatalmát és nagyságát az erőszakról való lemondásban és a látszólagos kiszolgáltatottságban, ahogy Jézus születésekor, életében és halálában megnyilvánul.